

EL DÉU AMAGAT

Sant Lluc condensa els trenta primers anys de la vida de Jesús amb aquesta lacònica i misteriosa frase: *Et erat subditus illis*. I Jesús estava subjecte a Maria i Josep.

Esclau de la supèrbia! Treu la vena que has posat davant de la intel·ligència per a ocultar-te la pròpia petifesa i medita: Qui era el que estava subjecte? A qui estava subjecte? I si no has perdut tota la raó, et sentiràs oprimí per la humilitat d'un Déu, qui per ton amor s'ha supeditat a les seves criatures.

Adam i Eva volent alçar-se en ales de la presunció fins al seient del Totpoderós, es fan esclaus del dimoni i perden per a tota la seva descendència la llibertat dels fills de Déu. Déu renunciant voluntàriament a la seva transcendental dignitat i fent-se esclau de la criatura i obedient fins a la mort trenca les cadenes de la nostra esclavitud.

Escull—diré amb Sant Bernat—el més admirable: la infinita condescendència del Fill de Déu o la dignitat inigualable de Maria i de Josep.

Que Déu s'atemperi a la voluntat de la criatura és un acte d'humilitat sense precedents; que l'home precedeixi a Déu és una dignitat sense parió.

Aprèn, home, a obeir; aprèn terra a subjectar-te; aprèn pols a supeditar-te. Del teu Déu i Senyor, diu l'Evangelista: *estava subjecte...*

Déu es subjectà per tu als homes i tu gosaràs avantposar-te al mateix Déu, desobeint els seus manaments?

LA SAGRADA FAMÍLIA

La família! Ve't ací una de les més santes i perfectes institucions, fundades pel mateix Déu en benefici de la humanitat.

L'autor del llibre sagrat ens representa Déu Nostre Senyor en el sisè dia de la creació, revestit de benigníssima caritat posar les primeres pedres d'aquest sagrat edifici, maldant perquè fos una còpia perfecte d'aquella família increada: la Trinitat Beatíssima.

Pren en les seves mans el pols de la terra, modela amb infinita maestria el cos del primer home, al qual dóna una ànima espiritual. I quan de la costella d'Adam hagué format el cos delicat de la primera dona, els donà una participació del seu amor creador. Els bené i els confià l'encàrrec de completar amb els fills l'obra que Ell havia començat.

La família és, doncs, l'entroncament de l'amor de Déu i de l'amor de l'home.

Malauradament la criatura profanà ben tost aquesta santa institució. I quan Jesucrist, el Restaurador de totes les coses, vingué al món vestit amb carn humana, sentà les seves reials plantes en el si d'una pobra família de Nazaret.

Volgué concedir tant de relleu a la família, que esmerçà trenta anys de la seva curta vida mortal, a santificar-la amb la seva presència i amb les admirables virtuts que en ella hi practicà.